

32 7 / 126

Narodne pripovedke.

I

To povest kero jaz tukaj napisem mi je pravil nek štirin osemdeset let stari mož, kateri je pred dvema letoma umrl, pri sv. Turju na Šcaonici.

Atko ravno ni prav poštena, ravoljo Jezusa Kristusa, pa je bom vendar le na pisal da se bo vedelo, kak židov denar bolj ljubi kak svojo lamo življenje.

Nekolaj je židov pod senonatin hrastom sezem imel, na samo otročje igrace. Ptle pa prideta gospod Kristus na nje gov učence Peter M njemu, pa rečeta: Pusti to blago na hodi zbrama, mi pi znamo lexi miik sliziti. Židov gre z njima, te pri dejo naj pile v en (stok) varax; tam najdejo gospodko kcer ka je ke tri leta v postelji ležala da bla beterna Kristus stopi k joj no reče, da jo naj na stiri tale (dele) raz sekajo; potle pa vrakital po deli mu jejo (vmyjejo) no dnuv v kipi dlokijo. To se zgodi, te pa reče Kristus: „Zivi!“ no je bila zdrava. Te pa pita gosp kak je lija oca tiste kceri; Koliko hočete da to dobrota fmeti da ste mi jo ozdraveli? Kristus na reče: „Sto zlatov.“ To pa je židovi ne bilo no volji; reče: „Zake pa ne tristo?“ se je bogat. Kristus pa ba tiko. Grejo dalje. Zdej pridejo v malo mesto. Tam dnuv najdejo kcer bogatega grofa. Tudi to ta bla beterna. Tu sto pa Kristus kjoj; pa reče tiste besede kak

2
Pr ovoj v varazi; te na kda je bila je bila zdrava pita gospod, kako
čejo doto meti ka so jo ozdraveli? Sto zlatov reče Kristus. Židov na ^{mojo} ^{mojo}
reče: „Ta žate pa ne stis to se je bogat na ni se je ne moga drug, ozdr
raveti; kak mi. Zdej grejo pod en vrest, dabi si jo jeli; ka se se
ga meli. Kda pridejo pod vrest meni se Kristus si vün vreti;
pa blo ga ne vci. Te pita Kristus: „Kdo je si joja? Židov: „Ta
je sem ga ne. Peter; ja jaz na sem ga tudi ne. Zdej grejo dalje.
Te pridejo v glavno mesto tistega cesarstva. Tam je bila tudi
cesarova hčer betesna. Tam pa stopi Židov naprej; no si misli: „Jaz
na mo (hom) Tausend zlat racina. Reče tiste besede ka kape
pale Kristus, na radno pa reče: „Zivi:“ na je ostala mrtva.
Zdej je lija Židov nra sodbo neljn, no k smiti obrupen

Za tri dni ho občen. Piša je den da li lija Židov občen.
Ali Kristus začne Židovi praviti: „Ce dovali ka si ti
tisti si joja, te mo te resa & ka nei (nebo) občen.

Židov: „Jaz sem ga ne. Potle se ga Kristus leresi; pristoji ka
deklia; no reče: „Zivi; pa je žiella. Židov je lija mrti; reseni.

Potle na Cesar pita: „Kako čete ratmeti; ka ste jo ozdraveli?“

Christus reče sto zlatov. Židov la žej; tika, ka je pale ni se ne moga napraviti.

Zdej grejo ta kak so pale na menli si joja; da li si penze nastalci.

Christus začne iteti penze ne stiri. Kupa pa se semo na tsi; Potlej na
reče: „Totega bom jaz meja, totega na peter, totega na Židov.

Ali Židov ne moga čakati dabi Kristus tega zadnega radnega

komu da je moga vile pitati; „Kdo pa de ovoga meja? Taki pa naj
tistega čaka ker je si joja;“ muvi Kristus. Jaz sem tisti
si joja reče Židov. (Penze; rotli; jegovi).

2 II

Kkda je lija Kovac pa tudi močen clovek. No je mao ne mleno
živeja. Zato pošte gospod Bog smrt; dafli ga sveta sprevila;

Kome je smrt kajni misla, reče Kovac. Ljuba & žena samo teko
(toliko) se me ništi ka tisto vno s intore spijem, na prok Kolacu misli.

pojsem, te na me še smes ~~steti~~ solo. Smut mu dovolji, ali Kovac se reče!

"Pa se mores skriti, kaj isto nede vida ovaci hi kaj neko dobro." Kam se naj skrijem? "Daj lom nitos vino spija, notle na letko gres v cutoro."

Kovac spije na enok (na cuturo), X smut na se nategne notri. Kovac pa la (zi hit) nameten; "Zadela cutoro, pa jo nese na visoki brez, pa poči cuto, no vgrubo, na se ravno nameni da vleti v buklo tak da rezi cutora stila, smut na ni je vse rebua spotila, no neklar. Tokovaca vec nikdar ne gnu. Te na porle Bog dva zlodja, no sega (nonsega), da je smut ne stila vec ite; Kovac je ravno te prav rekti palet zeleza kova, kda zlodja ta videta, nekaki jima Kovac zavico zelezo, Kovaca stana se strasila no od lezita, no re četa: "Pa Kovaca vec nikdar neva (ulbova) ita."

Zaj na jih porle gornod Bog devet, tohi na do (bodo) gadeno do jppravili; Pudejo kuzima no rečejo: "Zdaj na los le moga anami ite; Kovac: "Zdaj na o zdej! celo rad se mi je ze tak dugi čas na meti. Lemo neta se hi red."

Čevnje so se tak lepo avdece (rubie) tate se hi ra stoba cuturo. Zlodjovje rečejo: "Te na leidi, pa nom tudi nete pvenzi. Daj — lom se mnesa na se moate vlekutit; ka nisi nede vida ka za var čevnje berem." Kam? "Vmek!" (Kak ga je meza v Kovacini). Zlodjovje gresjo notri, a Kovac pa ne sa no čevnje, lukko je do j zadela, no začne me h goniti; tak ka se ga zailli ploviti; naj jih vün spürsti, se jepni ne do vici vcinili (stovili) oditla bodo hitro, naj je le nürsti do smo ite. On pa izreme kamen no saene enpza da drugim vün spürcati, pa se je vrakaga prav slo no vlekutidera s kamnom da je časi od beda. Zlodjovje so pte rekli no Kovaca pa zluvi ne mo žli.

Notle se je Kovac enčas na meti živeja, notle pa ba mu se le dugi čas na meti, no stani stani je grata, (postal) na gresit nelesam, ce hi se moga notri sviti. On pride na potuka na dveni; Smut se xglas: "Kdo je?" "Kovac." "Se no nam te idi dalje. Zdaj na gre ce hi moga v pakja puiti. Kali na meti nede. Ravno so si na med rekla Kudihi; Pa kda ga zlodjovje zagledajo, reče eden: "To na ravno tristi Kovac skamom brodi. Kak neta je tem vmeki meza. Zdej se hi nez mavi busičas rad lija, na zaprejo dveni do j na tak mo čno co j triscijo krotkemi ka so jim vkrampli sthor kova zelezne dveni vni glednoli (so vkrat kot dveni misli da so slo tristi Kali). Kovac na je vsem vkrampje od živnes do j za kova. Ja te na zaj nemrejo vec vün sviti, to je los ka zaj zlodjovje vüni no meti notijo. Te na gre anami Malberam te na je smut ravno oditla nekam no enega gresnika, te na ba se Peter ni dvenan, pa potiska

na dveri, peter na se zgleda no ruce gaoje. "Kovari, Tebe ne nosnam, " Pa mi deno
remo teklo od pri kamoraida kak notri je, se ki notri nemo sila. Peter mu od,
we gor kovar na poti svoj hamer notri, na uce: "Zaj na si moram ite
po hamer sami se notri vuzsa, na se si sede na hamer po uce kaj na me le
nistu kaj na mojem sedin.

3 III

Nekda je lija boji. Jda na so premagali romatnikha gupj na rajo beč domo.
Kak so domo ili vudejo enega samortana, ka je ravno vied dverni debeli
kharaseni mermit sedeli. Kak je cesar svojstho mimo sa, so se mermit ne od
kuli, na ne gor stanol. Kak cesar to vidi, ka se mermit ne genejo re ce.
Ali ne vete kakha cast se ilisi cesarja no soldatom (vojnikom) gda tek
imenitno delo koncapi: "Mermit: "Ja se me vendar vidite da ne morem
stevati, ka sem vce debeli: " Cesar: "Ja eno leto dni moris kharaseni nusti,
na mi povedati, kak je svet svot, kaklo sem jaz vreden, na ka si jaz
mislim, li ne lasi kharaseni. (kharaseni) Cesar si misli kaj ho se slati gubta
da de si dosti misla.

Minulo je notem leto ali mermit se niso vedeli, ne enega ^{pitanga} ~~prasanja~~, ne dali
vse tui. Kda vudejo ka se le gor hodijo med cesarjevim dvoriščem sem nota,
kar jim na proti vude en stene (berai) no vita mermita: "Kaj ste kak
šelortni gospod? "Mermit: "Ja mi mi tak nemete pomagati, li vam nevas
povem. "Zaj ne? "Mermit: "Je tui ~~prasanje~~ pitanga morem odgovariti.
Ja kak mo (hom) jaz to veda, se sem ne nitali okoli sveta noda, kak na
mo to veda kaklo je cesar vreden se sem nitali ne ljudi odava, kak na
mo to veda ka si cesar misli se sem si Bog, ka hi clovecke misli veda.
Stene na reče: "Gax na vem to vre na mo jaz ja merto vas notaj.

Mermit mu da dovolenji pa tudi obletko mojo ka si cesar neli misla ka je
kakki druzgi stani ded vira.

Stene na tuka na dveri na stopi notri no reče: "Zaj sem ali jaz vira pravit
vse tui pitang. Cesar: "No ali kak se te svet svot? Vse. Zake?
"Ja v itrimdvojstih vimeh voluce enok oboli vude. Kaklo sem jaz vreden
28 godinanzje. Zake? "Daha Kristus za 30 goldinanzje odon, no ka Bog no
clovek vi na ste samo clovek, no ste vete menje vdan. Ka na si jaz mislim,
to ka se ki sti mermit toga vira pravit, to na niresem, tiste
mermit takka vuni naed dve je edruzgi stene vira pravit.